

LBRIS

We know
books

Fală Victor

Zvâc

Ediția a II-a revizuită
2024

Cartego®

Mi-ai zis să-mi caut și eu un drum destoinic
spre coperta a patra.

Nebuloasele Chișinăului și-au prins păpădii
la butonieră și puf!

Lasă-le, puneți tu o unghie,

o carte de vizită (străină),

un fir din mustață, dar găsește și tu o

cale, găsește-ți o voce,

un ritm, mi-ai zis și

m-ai părăsit.

Cuprins

strada Odessa

молочный мальчик	8
După	9
Hurducăita ușurăta a ființei	11
Abraxas	13
„Doamne! că bine făcut-ai pe ea uite la ea”	14
Energumen	17
Solomon & Barbara	18
Alta	19
Harnică mâna mea	22
Blues	24
La rachete-n Căușeni	25
Discurs îndrăgostit	26
Femeia	27
apă millerală	28

strada Gołębiowska

Geamănul I	30
strada Gołębiowska	31
Salutul Ei era poezie	35
Mieszko	38
Visul polonezilor	39
Durerea polonezilor	40
Incident 5	41
Geamănul II	42

strada Coca

Kebab	44
Karma-C-yrpa	45
alma pater	46
hobby	47
S – de la lumină	48
Tel Aviv	49
Nistru	50
Saşa	52
Poem de dragoste	53
V. Roth	54
Literatura și Arta	55
tunet prielnic	56
Vârsta lui	57
Trei piese la vioara lui Rotchild	58
alb și frumos	59
Rue du Repos	60
Ieși din mlaștină	61
Carahasani	62
Strada	63
Ultim	64

strada Coca

Kebab	44
Karma-C-yrpa	45
alma pater	46
hobby	47
S – de la lumină	48
Tel Aviv	49
Nistru	50
Saşa	52
Poem de dragoste	53
V. Roth	54
Literatura și Arta	55
tunct prielnic	56
Vârsta lui	57
Trei piese la vioara lui Rotchild	58
alb și frumos	59
Rue du Repos	60
Ieși din mlaștină	61
Carahasani	62
Strada	63
Ultim	64

*În casa de ospăț... dragostea era steagul
fluturat peste mine.*

Doi, din care una-i ea. O, nu pleca, vino.

Preaiubita mea pe care-o

Vreau, vreau-vreau-vreau-vreau.

Tare e carnea (e) pe care sta (ea)

Și se legăna-desfăta!

*Prea iubitul meu îmi este ca un mănunchi de mir, care se
odihnește între țâțele mele.*

Ăsta e iubitul meu,

Pe care-l

Vreau, vreau-vreau-vreau-vreau.

Umed e locul ăsta-n care stau (și aștept).

Umed mi-e părul și stă ridicat în sus.

Umed mi-e jos (mi-e),

Umed mi-e sus (e).

Tu bea, tu amestecă vinul, tu

Cântă, tu pleacă, tu vino!

Nu pleca, vino, tu, nu pleca, vino.

Nu pleca, vin', o!

Nu pleca

Vino

¹Ru – băiat de lapte (ex. bălăiorul)

După

Am pășit în post cu dreapta,
cu „abia aștept să vină joi sau vineri”
când ochi în ochi vin întrebările
făr' sentiment de vină.

DOLDora de DOr, aștept și-n DOi DOrințele
în DOSul pieptului.

ÎnDOLIat și-nDatOrat,

de parcă dând O moarte caDOu.

How cute! mi-ai zis.

Just DO it!

Nu-ți doREști decât REunirea. Zis-ai:

REglează ce poți din REbelele cartiereLElor tale de muscă
REle.

MI-am dat MInutul ultim MInotaurului timpului,
precum CanteMlr.

Când te Mlri, parcă-MI ești mai aproape decât a.c.
suspini.

Dar să spargem FArmecul,

Să ne FACem FAnFaronadele în umbra inFAMIilor lor.

Căci FoArfecele flăcării noastre

Le taie ignoranța din loc.

Să o facem naSOL, dacă vrei.

Să o facem la SOL, dacă vrei.

Dacă vrei, sunt SOLDat, tu Sor`medicaLă.

Dacă vrei hai S-O facem de gaLă.

Dacă vrei hai S-O facem de faLă.

Dacă vrei LA `nălțimi.

Dacă vrei LA ce vrei adâncimi,

LAbirintic, LA coapse, LimbA s-o-n lățimi,
 Pe LA: vul-ve-LA-LA – să-mi tot cânti – să îl ții.
 SIgur, decât SIngur mai bine să ... știi tu.
 SIntaxa fortisSI mă-a SI mțului SI mplu.
 Ca SISIF o să-ți... sânapela SIxtină.
 SI mfonია-ngânând-a pubisului, lină.
 SIberia picioarelor mele pe invers.
 Perforația degețelelor-roboti de SIemens.
 SIII-urile mele în servici de SIgile.
 Coloana mi-e DOrică, inima DOrică,
 Ochii fosforici cu DOze draconice.
 DOrmitoare DOsnice și DOici DOvle-conice.
 DOlianțe DOrului tău, DOliu DOrului meu
 DOmiciliul DOrurilor noastre e un DOm cu tupeu,
 E un DOmn cu tupeu.
 DOminoul continuu-a' curajului meu,
 DOmino(r)ul continuu-a' curajului greu.

I-am interpretat mui' sonata-n antreu!

Hurducăita ușurătate a ființei

Am nervii sensibili și
 văd multe telefoane în mijlocul drumului.
 Îmi plac femeile
 stând cu telefoanele în mână,
 dând scroll la video cu volum maxim
 și uitându-se peste geam.
 (Fapt care are și nu are nimic cu
 nervii mei sensibili
 și multe, multe telefoane în mijlocul drumului)
 Sub un ziar electoral
 tremură un căcat formidabil.
 Un țigan aleargă ca o căprioară Bamby.
 (Dar nu este sigur că știe încotro)
 Face câteva probe: intră în farmacie,
 în buticul Heets,
 se arată în fața vitrinei de panificație,
 intră în microbuzul Strășeni,
 coboară spre florărie
 și îi trage o lipită florăresei
 ce îi vindea flori soției lui.
 Eu mă întorc nervos la Botanica
 să iau trenul.
 În troleibuz sunt multe telefoane,
 dar mai multe văd în drum.
 Le văd pe toate în drum.
 Atât de bune,
 Umblă cu carnea tremurândă
 Ca un secret de stat

În plină zi.

Și-n toate serile.

Un Pitbul îmi ridică coaiele
cu botul.

Sunt în proces de sensibilizare acută.

Linia de tren a înghițit-o hăul.

Trenul merge pe bâjbâite.

Ajung în interior;

e sociabilă, se cunoaște din prima.

Tremură carnea pe noi.

(La ce hurducăială-am făcut!

Îmi place să mă hurduc peste tot,
mai ales în tren)

Totdeauna trebuie să ghicesc

unde-i Călărași-ul.

De obicei coboară câte un țigan și
mă iau după el.

Azi nu-i nici unul.

În schimb, urcă țiganul cu florile
și ziarul electoral (migălos împăturit
în buzunarul de la spate al blugilor).

Același Pitbul m-a petrecut până acasă.

După linia de tren am găsit un telefon.

Cum dracul se țin toate de mine?

Al cui e formidabilul?

Abraxas²

Lângă corpul tău mirosind atât-de

Visez o casă dărâmată și

O! casă... dărâmată știu

Și mă întorc de pe o parte a visului

Pe altă parte e casa, ca un proiect arhitectural

Dărâmată din fișă, dărâmată din matcă

O! casă... dărâmată știu

Încercarea de a-mi lua gândul cu mine

Încercarea de a ajunge în alte

Având corpul tău mirosind atât de alături

Răsuflarea ta cu dragoste umblându-mi

În barbă visam o casă proiectată-n ruine

O! casă... dărâmată știu

Și mi se repeta și mi se repeta

Ca o marcă de stil, ca o formă de-a ști

O! casă... dărâmată știu

Îți spuneam dimineață că visul știe mai multe

Că n-am somn de când

O! casă... dărâmată știu

Visele au început să vorbească

Mai mult decât gândurile aievea

O! casă... dărâmată știu

Și-n ziua următoare

O! casă... dărâmată știu

O! casă...

²Poem de salut pentru Nicu Duratski și Bogdan-Alexandru Stănescu